

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția. Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Folia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Ôspeții monarhului nostru.

Totdeauna am luat parte și noi români la bucuriile dinastiei.

Cu deosebire plăcere am urmărit și acum bucuriile dinastiei din incidentul venirii împăratului Germaniei la manevrele de toamnă din anul acesta.

În fața puternicului împărat al Germaniei s'a desfășurat forța armatei noastre, i s'a dat acestui mare domnitoriu ocaziune să cunoască din proprie intuițiune facultățile trupesci și sufletesci ale armatei noastre, să admire virtuțile ei, și prin această să se consolideze mai tare bazele alianței dintre monarhia austro-ungară și Germania, care alianță asigură pacea Europei cu toate binefacerile ei.

Cu deosebire considerațiune către dispozițiunile monarhului nostru, tinerul împărat al Germaniei a ținut să cunoască această țară și în dezvoltarea ei culturală și economică.

A fost deci urmare naturală, ca după visita făcută monarhului nostru în Viena, împăratul Germaniei să fie ôspe iubit al bunului nostru monarh și în capitala Ungariei, a cărei dezvoltare în timpul din urmă a luat un avânt atât de uriaș.

Dilele petrecute de către împăratul Germaniei în capitala patriei noastre au fost ôile de bucurie pentru monarhul nostru și prin această ôile de bucurie pentru toți fiii patriei, și bucuriei acesteia vom să dăm și noi expresiune, noi, cari cu drept cuvânt punem ca suprema virtute: loialitatea și alipirea către tron și către dinastia de Habsburg.

Încă n'au trecut cu totul ôilele de veselie din incidentul visitei împăratului Germaniei, încă nu s'au luat de pe casele capitalei podôbele puse acolo din acest incident, încă mai vibreză în inima bunului nostru monarh fala și mândria pentru înalta vizită a acestui puternic monarh și credincios aliat, și bunul nostru monarh face pregătirile cele mai scrupuloase spre a primi un alt ôspe asemenea iubit.

Dilele aceste sunt destinate pentru sărbătorirea Hohenzollernilor.

Pe când se desparte de către bunul nostru monarh nobila odraslă a familiei Hohenzollern din Germania, altă odraslă se apropie de curtea regală a monarhului nostru, Carol Hohenzollern, înțeleptul rege al României.

Capitala țerei noastre din nou îmbracă haină de sărbătoare ca cu demnitate să primască pe ôspele bunului monarh.

Cu bucurie luăm parte și noi și la această sărbare căci un aliat al monarhului face onorurile regelui nostru în capitala țerei noastre.

Și ca Români ne saltă inima de bucurie, căci alianța mai intimă a României cu monarhia austro-ungară nu poate rămâne fără bun efect și asupra raporturilor interne din patria noastră.

Raporturile interne dela noi se esplică și cu împregiurarea, că din nici o parte nu și-au dat ômenii silința de a se cunoaște mai de aproape, de a apreenția după adevărata ei valoare deosebita importanță a elementului românesc și unguresc aici în patria noastră.

Cunoșterea mai de aproape va delătura multe din neajunsurile actuale, și bărbații în ale cărora mâni sunt puse destinele acestor două elemente au ocaziune a se apropia mai negenați unii de alții, și a căuta căi și mijloce pentru o eră mai senină.

Alianța între țeri, amicitia între domnitori, visitele reciproce în capitalele țerilor, toate aceste pot fi considerate ca augurii cei mai buni pentru timpuri mai fericite.

Ne bucurăm din inimă de ôilele de veselie ale bunului nostru monarh, și din inimă salutăm sosirea regelui României în capitala țerei noastre.

Revista politică.

Wilhelm II. împăratul Germaniei la Budapesta. La 20 l. c. st. n. 10 ôre a. m. a sosit Wilhelm II. împăratul Germaniei la Budapesta unde a petrecut două ôile. La gară a fost primit foarte cordial de Ma-

jestatea Sa împăratul și regele nostru, cu carele s'a îmbrățișat și sărutat de două-ori, de membrii familiei domnitoare, de ministrii și de personaje înalte. Public a fost foarte mult și a salutat cu entusiasm. Tote casele pe unde a percurat conductul până la palatul regal au fost splendid împodobite. După amedi la 5 ôre s'a dat un prând de curte pentru 30 persoane în onôrea înaltului ôspe. În decursul acestei ôile, după amedi, împăratul Wilhelm însoțit de Majestatea Sa monarhul nostru, de ministrii și alte notabilități a cercetat biserica de încoronare numită alui Matia, seu după numirea oficială Biserica Maicei Maria, unde a fost primit de primatele Vaszary în ornat festiv complet, însoțit de mare asistență, apoi muzeul de economie, unde s'a interesat foarte mult de obiectele expuse acolo, mai cu sémă de cele istorice. Sêra la 8 ôre s'a dat al doilea prând festiv, la care au luat parte 1200 de persoane din toate branchele societății celei mai înalte: membrii din familiile domnitoare, ministrii, episcopi, magnați, deputați dietali și o splendidă cunună de dame din aceeași societate.

Din incidentul acestei visite împăratul german a împărțit o mulțime de decorațiuni între cari cele mai înalte au fost: Marea Cruce a ordului corônei prusiane oferită contelui Teodor Andrassy, întru amintirea meritelor tatălui acestuia, contele Iuliu Andrassy, privitor la crearea alianței austro-maghiare și germane, apoi Marea Cruce a ordului Vulturul negru oferită ambasadorului austro-ungar dela Berlin, Ladislau Szôgyény-Marich.

Marti la 5 ôre p. m. s'a dat al treilea prând de curte în onôrea împăratului german. La acest prând Majestatea Sa împăratul și regele nostru a rostit (în limba germană) în onôrea înaltului seu ôspe și aliat următorul toast:

„Visita, cu care Majestatea Ta ai fost atât de grațios a mă onora, îmi umple inima de cea mai intimă bucurie și îmi servește în deosebi spre satisfacțiune, că pot saluta pe Majestatea Ta cu această ocaziune în orașul meu maghiar de rezedință și capitală.

În Majestatea Ta salut pe prietenul credincios și soțul aliat, pe sotul meu muncitor cu perseverență la marea operă a păcii, căreia nu vom înceta a ne consacra cele mai bune puteri ale noastre. Convinși pe deplin despre identitatea acelor sentimente, cari Ne

împreună în năsuința sublimă, î-mi ridic poculul în sănătatea Majestății Tale și doresc, ca D-zeu să trăască pe Majestatea Sa împăratul Wilhelm!”

La acest toast răspunde împăratul Wilhelm (tot în limba germană) cu următoarea vorbire:

„Cu sentimentele cele mai profunde de recunoscință primesc salutarea atât de cordială a Majestății Tale. Mulțumită învătării Majestății Tale, am putut cerceta acest pompos oraș, a cărui primire grandioasă într-adevăr M'a răpît.

Cu interes simpatice urmărim noi colo acasă istoria cavalerescă națiunii maghiare, a cărei iubire de patrie a devenit proverbială și care în trecutul seu bogat în lupte nici odată n'a pregetat a și jertfi viața și averea pentru cruce. La nune, ca Zrinyi și Sziget încă și azi palpită sus inima fie-cărui june german.

Cu uimire simpatice am urmărit sărbarea aniversarei născerii de o mie de ani, pe carea națiunea maghiară credincioasă adunându-se în jurul iubitelui seu rege, cu pompă surprințătoare o a sărbat. Monumentele mărețe dau dovadă despre sentiment de artă, până când zdrobirea lanțurilor dela Pôrta de fer a deschis nouă căi comerțului și comunicațiunii și a introdus Ungaria ca factor de același rang în rëndul marilor popore culturale.

Ceea-ce însă în decursul petrecerii mele în Ungaria, dar mai cu sémă în decursul primirii mele în Budapesta, mai mult m'a impresionat, este acea alipire însuflețită a maghiarului către înalta persoană a Majestății Tale. Dar nu numai aici, ci și în întreaga Europa și mai cu sémă în cercul poporului meu aceeași însuflețire arde pentru Majestatea Ta, din care îndrănesc a-mi lua și eu partea când privesc în mod fiesc la Majestatea Ta, ca la un amic părintesc.

Mulțumită înțelepciunii Majestății Tale, alianța noastră încheiată pentru binele poporelor noastre, e tare și indisolubilă și deja de mult a păstrat Europei pacea și o va păstra și mai departe. Sum sigur, că acea alipire însuflețită către Majestatea Ta încă și azi arde viu în inima fiilor lui Arpad, întocmai ca atunci, când marea străbună a Majestății Tale o au încunjurat cu strigarea: „Moriatur pro rege nostro”. Dând expresiune acestor

FOIȚA.

A munte.

(Impresii).

Gurarului este o comună mare și frumoasă la pôlele munților cibinieni. Cine voese să o cunoască mai de aproape, poftescă și ostenescă-se până acolo, seu apoi procure și monografia popii M.; aceea a fost premiata și conține multe verđi și uscate...

Remarcabile lucruri în această comună sunt gușății, fetele frumoase, apa, aerul și „Kracher”-ele explosive, un fel de bragă nemțescă din hanul lui Simon.

Interesantă coloratură de stradă sunt țigănușii bălțați, cari se coboră din districtul lor Hodrea (căpitanatul țiganilor) și împletecându-și piciorușele alergă cu drôia după pasagerii străini, cerându-le „un creițar, să iee o țiră de sare, că mănâncă mămăliga têt nesărută”...

O altă particularitate a Gurenilor (contras din Gura-riuenilor) este faptul, că băeții lor mai mici sunt cam certați cu vremea. În faptul ôilei ei te salută cu „bună-tala” (vor se đică „bună-sêra”, însă gușulițele le

dau taga), ér coala către asfințit cu „bună-diminêta”.

La această grozavă mistificare a ordinii de đî paremi-se pôrtă vina și dirigentul școlei de-acolo, care mai dirigiază și orologiul din turnul bisericeii și-l dirigiază cu atâta măestrie și cunoștințe astronomice, încât a-i crede că-și bate joc de bieții săteni. Ér de când l'au pus peccatele pe acest apendice al cultului moderne, ca să se mai și amorseze într-o fofeză de fată, scuturată ca o codobatură și cu capul mic ca o crumpenă mai mare, — ceasul anurază și mai teribil, umblă leanca în dragă voie.

Sătenii sunt deserați, că nu găsesc mōșe potrivită pentru lecuirea orologiului. Vaivoda din Hodrea e hotărît a înainta în numele sudiților sei o jalbă la administrația satului.

Notariul cu firea i cea aprigă va reveni în chestia asta-unaltă și la an pasagerii vor avé probabil onorul a vedé un orologer amoresat — în pensiune și un ceas pe felelat, — adevă două noutăți de senzație în Gurarului.

Amintesc aceste nu dór cu intenția și curagiul de a complecta monografia popii M., ci fiindcă Gurarului este prima stațiune a excursiei mele în munții Cibinului, către

Iezér Ér despre un plăcut popas cum țî-l oferă Gurarului se pot scrie încă multe alte verđi uscate, de care monograficul autor a binevoit a-și uita.

În Gurarului ești cu un picior în — munte.

De n'ar fi biserica și turnul cu ceasul, de n'ar fi școla și „antistia comunale”, de n'ar fi preoții (doi ortodoxi și un uniatoș din Roma-mică), de n'ar fi cărcimarii, „ga-veții” cei sături ca nisce fedeleșe pline de păstrăvi... ei, de n'ar fi satul întreg te-ai crede deja a munte. Astfel însă trebuie să te cređi numai după-ce ai eșit din sat.

Dar stați, că nu eșim încă.

Tustrei, adevăte eu cu tovarășii mei Străulea și cu Grasu stăteam la cărcima lui Simon, (dl I. C. Panțu i-ar fi đis: cărcima lui Tiriplic!) și așteptam pe Albușoi, călăuzul nostru, să ne aducă caii, cu cari aveam să plecăm a munte.

Era foarte de dimicêță. Nici gurenele cele harnice nu se sculară încă, ca să-și care din riu apă de bêt cu ulciorele.

Din casa de peste cale îmi băteau la ureche nisce tonuri ciudate, absolut nearticulate. Mi-se păré, că asist la un concert cu intrare liberă. Concertul însă nu era nici de pisici nici de diletanți, avé ceva

propriu în sine, sémăna cu o arie de cim-pôie răgușite. În primul moment nu-mi putém explica fenomenul altfel, decât aducându-l în conex cu bóla de rimători ce domnia în sat și care va fi cuprins și pe exemplarele din curtea de peste cale. Bêtrânul Simon însă mă scôse din nedumerire, explicându-mi, că tonurile acelea nearticulate provin dela nisce mari proprietari de — gușe, cari locuesc peste cale și au o respirație tare anevoioasă. Bieții concertanți!

Într-aceia sôsî și Albușoi cu cei trei cai ai noștri. Vai de caii noștri... ne cuprinse mila uitându-ne la acești nobili buncgârđeni, nu-i cunoșcém de sub bagagiul cel mult, că sunt ôre cai seu pui de cămilă: pe fie-care o pârache de desagi ticșii cu de tôte, o straiță cu plosea, tôle, un roc și... peste tôte cel mai de frunte bagagiul, călărețul.

Pecat numai că nu era cu noi și vre-o damă! O, e ceva clasic a vedé o damă sus pe un cal înțorțonat cu bagagiul, și dacă se întempla ca dama să fie și frumoasă, țî face impresia, că veđi o đînă pe un tron de sdrențe portativ. Am vêđut ființe de aceste cu — corpul tescuit în șea de munte, am vêđut pe drumul către Păltiniș (Kur-ort zur Hohen-Rinne) și mi-s'a imprimat bine în

sentimente, tot ce pentru Majestatea Ta simțim, cugetăm și putem implora, cuprindem în acea aclamare, pe carea tot maghiarul până la ultima suflare o resună: (unguresce) Trăiască regele!

În decursul acestei zile împăratul Wilhelm a făcut o vizită contelui Ludovic Apponyi, mareșalul unguresc al curții, apoi a cercetat Parc-clubul, hala centrală pentru târg, muzeul industrial și muzeul național. După dejun, care l-a luat la arhiducele Iosif, a vizitat edificiul noului parlament și palatul justiției. Săra, după prânzul festiv, Majestatea Lor au cercetat reprezentațiunea musicală dela operă, apoi însoțiți de un splendid cortegiu au mers la gară, unde despărțându-se în modul cel mai cordial, la 10 ore împăratul Wilhelm a părăsit Budapesta.

Fondul de pensuni archidiecezan.

(Urmare și fine.)

De aceea dorința mea ar fi: modificarea §-lor 19 și 21 într-acele, ca preoteselor vându și orfanilor să li-se asigure o sumă mai convenabilă, ca să poată trăi, și pruncii să poată fi crescuți corespunzător stărei lor sociale. Cunoșc neajunsul și presupun, că nu vor ajung mijlocele, respective fondul nostru de pensuni nici după încurgerea tuturor resanțelor nu va fi pôte în stare a satisfăce cerințelor în urma modificării în sensul acesta, dar dacă s'a înființat fondul de pensuni, să aibă deocamdată pensune cel puțin vându și orfanii, cari sunt mai avisați la ajutoriu ca preoții însuși, atunci și fondul și-ar merita cel puțin a parte numirea. Și aceasta s'ar ajuta din motive: că nici un preot nu cere bucurii de pensune, de orecă în cazul când se pensionează primește o sumă carea este egală numai cu jumătate salariul lui avut ca paroh și decât în loc de pensune i se dă un capelan, nu pierde nimic, afară de aceea puțin parohii vor fi, în cari preotul se nu pôte suplini funcțiunile preoțesci, îndată ce a trecut preste etatea de 60—66 de ani. Mi-se pare, că și decât au cerut câțiva pensune, cererea nu li s'a încuviințat. Preoții acum nu mai dau asalt fondului de pensuni și sumele cruțate se vor adăuga la fond, prin ce s'ar putea ridica pensunea preoteselor vându și a orfanilor și apoi într-adevăr s'ar șterge lacrimile de pe obrazii lor, după-cum le place unora a dice când se împart nisece mici ajutoare din venitele tipografiei archidiecezane. În cazul acesta preotul s'a ușurat de o sarcină grea, adică de grija, că ce vor face și cum vor trăi femeia și pruncii lui după mărta sa. Atunci totă puterea sa intelectuală și morală o ofere prosperării intereselor biserice sale și binelui poporului seu.

Aceasta ar fi dorința subscrisului, și decât preoțimea cugetă a fi și alte cauze la indiferența preoților față de fondul de pensuni, se nu-și pregete a da fiește care publicității dorințele sale, pentru că desbătând cauze noi cei mai de apror interesati și arătând interes viu față de această insti-

memorie. Ca apropos trebuie să spun, că frumosul Păltin e numai 4 ore departe de aici și dî se urcă acolo câte o caravană de domni, ofțeri, domnișore, omeni și friseri de pe la Sibiu, ba chiar și câte un cetățen al României libere și independente...

Însă se reviu la cai.

Da, eram la cai și gata de plecare. Iepșora mea, bătrâna Ieva, crâiasa din staulul lui Albușoi necheza viu și dornică de plecare și nechezând i-se umfla bobâlea de pe fole, semnul rămășiței moștenire dela mamă-sa de pie amintire.

Îi dăduri de trei-ori pînteni cu călcăiele și, hi Ievo la drum...

Faptul, că iapa mea avă un nume atât de venerabil îmi reamintesc o afirmațiune a unui învățat german, că adică odată cu prima păreche de omeni au mai părăsit raiul și alte debotități, între cari și o păreche de cai, pedepsiți pentru păcatul de a fi mîncat din — ovășul cel oprit.

Si non e vero...

Fidelio.

(Va urma.)

tuțiune salutară pôte și mai marii nostri vor pune pond pe dorințele preoților și la modificarea statutului vor ținea în câțva cont de ele.

Streiu-Sânt-Georgiu, la 27 August 1897.

Ieronim Uieș,
preot.

Sânțirea bisericei din Drăguș.

— Raport special. —
(Urmare.)

Cu aceeași căldură și dragoste a fost întimpinat Exelenția Sa și la celelalte stațiuni și halte de pe valea Oltului. Pretutindenea mase de popor, care sărbătoresc imbrăcat oferea o privesc cu atât mai frumôsă, cu cât de pe fețele tuturor puteam observa bucuria, ce o simțesc vîdînd și aclamînd pe veneratul lor arhipăstor. La Arpașul interior a vorbit pîrintele Nicolau Cucu, dorind Exelenției Sale în numele credincioșilor din ambele Arpașe și Cârțisoara viață lungă spre a putea împlini sântă-i misiune, ce dela D-șeu i-s'a încredințat.

Exelenția Sa mulțămînd pentru omagiile manifestate și binecuvîntînd poporul adunat, a urcat trenul între aclamațiuni de „să trăiască” și a continuat drumul spre Viștea de Jos, unde o mulțime imensă aștepta sosirea trenului, care aducea pe doritul vestitor al cuvîntului lui Dumnezeu. Poporul țeran cu înțregă înțelegință din comuna vecine era prezent în frunte cu P. O. D. protopresbiter tractul Ioan Cîndea, căruia poporul adunat la stațiunile anterioare i-a făcut prin înțregă sa purtare și prezentare deosebită onore. Am observat aici prin marea de omeni pe protopresbiterul Făgărașului Iuliu Dan, pe parochul Ioan Dan dela Ziernești și numeroși alți preoți, deputatul dietal Dr. Nicolau Șerban, pe deputatul sinodal Dr. Ioan Turcu și pe deputatul sinodal și congresual Dr. Ioan Șenchea, cu onorabila sa soție din Făgăraș etc. etc.

P. O. D. protopresbiter Ioan Cîndea, a primit pe bunul său arhipiscop cu însuflețite și simțite cuvinte scribite și sigilate prin datele și freneticele aclamațiuni ale d-nilor prezenți. Dsa a dîs cam următoarele:

Hotărîrea Înalt Exelenției Vostre, prin carea Va-ți îndurat pîrintesc a osteni la sântirea bisericei celei nouă din Drăguș, a umplut de deosebită bucurie inimile tuturor credincioșilor din acest protopresbiterat și jur.

Iubirea nețîmărită, ce o avem față de Înalt Exelenția Vostă, — alipirea neclătită ce o nutrim față de actualul demn cap al santei noastre biserice, ne-au întrunit astăzi aici cu mic cu mare, tînăr și bătrîn, ca să Vă salutăm sărbătoresc, și să Vă descoperim salutăm sântărele ce le nutrim față de biserică și de suprema ei autoritate.

Înalt Exelenția Vostă, din inimă curată sinceră și smerită, din dragoste adevărată și alipire nefațată, în numele preoțimei, învățătorimei și poporului din cercul Arvîgului, ce prin îndurarea Înalt Exelenției Vostre am vădute al conduce, mă simt preafericit a vă putea saluta la mîine cercului cu un „bine a-ți venit în mijlocul nostru”. Totă suflarea din acest ținut rîgă pe Atotputernicul Dumnezeu, ca se Vă țină la mulți fericiti ani spre binele biserice și a poporului dreptcredincios, se Vă dăruiescă noie puteri sufletesci și trupesci, ca să puteți și mai departe lupta și apăra tot ce azei și înțelepciune drepturile santei noastre biserice, și a putea feri biserica și instituțiunile sante de tôte primejdiile, ivescă-se ele din ori-ce parte.

Înalt Exelenția Vostă! Sărbătorea de astăzi nestersă va rămănea din inimile preoțimei și poporului din acest cerc, cu atât mai vîrtos, cu cât Înalt Exelenția Vostă n'ați cruțat sântătea și jerrfele ce vi le reclamă oficiul preafinalt atras de iubirea poporului pe carele asemenea îl iubiți, ați venit aici obosit, chiar acum în prēja altor obositoare ocupațiuni, spre a sânti după referințele noastre pomposul edificiu bisericesc, ce poporul din Drăguș din evlavie și cu mari jertfe întru mărirea lui Dumnezeu l'a ridicat.

Să trăiescă Înalt Exelenția Sa preabunul și preademnul arhipiscop și metropolit Miron Romanul.

În cuvinte tot atât de căldurose a răspuns Ex. Sa, accentuînd, că nici o jertfă nu

i-se pare mare și ori-ce oboselă o suportă ușor, atunci când vine în mijlocul credincioșului și iubitelui său popor, care atât de mult ține la biserica și instituțiunile ei și la persoanele, cari le reprezintă. Mulțămesc tuturor pentru fiescă primire.

Terminele aceste s'a suit Ex. Sa în trăsura cu patru sprinteni cai, pusă, împreună cu alte două trăsuri, la dispozițiunea Ex. Sale din partea onorabilului domn Fabian Maurovics, director al domenilor statului de pe valea Oltului. În scurt se formeză un convoiu lung de trăsuri, care în frunte cu un frumos bandieru de călăreți a mers între și-eri de brați până la marginea comunei din era ridicată o frumoasă porgă triumfală din flori și crengi de verdță. Aci a fost binevenat vrednicul nostru metropolit de notariul Borzeu cu cuvinte alese și Ex. Sa i-a răspuns în același mod. Convoiu se pune din nou în mișcare prin comuna împodobită cu verdță, spre a se opri din nou înaintea biserice, unde parochia Nicolau înaintea biserice bisericeci a binevenat pe Ex. Sa prezentându-i sânta evanghelie spre sărutare și conducându-l în biserica înfrumusețată și iluminată. Dinaintea biserice era o nouă și frumoasă porgă de triumf cu inscripția:

„Bine ai venit”.

Calea dela Viștea inf. până la Drăguș a ținut apror o oră. Călăreții aveau deosebită grija de oșpeții călători, fiind postat la fie-care loc mai de priedică al drumului câte unul cu faclie aprinsă. Astfel drumul până la Drăguș n'a oferit nici o piedecă, cu atât mai vîrtos, că comunele învecinate cu zile înainte l'au reparat, tîind chiar și o hulă mai mare.

Intrarea în comuna Drăguș a produs asupra tuturor impresiuni adence și rare. Era deja sara. Un glas de trimbiță a anunțat comunei sosirea Excel. Sale. Imediat s'a pus totă comuna în mișcare, eșindu-i întru întîmpinare. Tot satul purta lumina aprinse, terestrele tuturor caselor asemenea erau iluminate, încât comuna apărea un loc plin de gigantici, numeroși și mistici licurici, cari răspundeau prin strade o lumină suficientă, pentru a face comunicațiunea posibilă. Sosind așteptatul arhipiscop la porga de verdță, mulțimea erupe în strigăte nesfîrșite de „Să trăiască”, cari se amestecau cu glasul evlavios al clopotelor dela ambele biserici, ce — vestind giurului îmbucurătorea sosire — asemenea salutau venirea mult doritului mire. Comuna înțregă era înfrumusețată cu flori, verdță și brați și cu mai multe porți de triumf.

La intrarea în comună Ex. Sa fu binevenat din partea simpaticului notar cercual Leon Solomon cam cu următoarele cuvinte, cari asupra tuturor auditorilor au făcut cea mai bună impresiune:

Exelența Vostă Înalt Preasfințite D-le Arhipiscop și Metropolit!

A sosit momentul, în care bătrîn și tînăr, bărbat și femeie saltă de bucurie; a sosit momentul, în care toți credincioșii acestei sfinite biserice își vîd încoronată munca și sirguința, ce au dezvoltat-o într'un șir lung de ani. Măne este ziua cea mult așteptată; măne este sărbătorea înălțătoare, care va desvîli pomposul edificiu și va face din el adevărată casă a lui D-șeu, o sântă biserice.

Sărbătorea de mîne are pentru comuna noastră o însemnătate dublă. Mai întăiu, pentru că mîne este sfințirea biserice în care pentru un depărtat viitor vor avă fii comunei să împloră ajutorul celui Prea puternic; a doua pentru că sfințirea este săvîșită de Exelenția Vostă, capul acestei biserice.

Pentru întăia dată avem fericirea de a Vă pute primi în sinul nostru. Bucuria momentului ne este atat de mare, încât nu putem îndestul să ni-o exprimăm. Ca pe un bun păstor, care n'a cruțat osteneală și trudă, ci a venit spre a-și mîngăia turma sa iubită:

Te preschim Înalt Preasfințite Părinte cu brațele deschise, cu dragoste fiiescă și-ți strigăm un puternic „bine ai venit”!

Ex. Sa i-a răspuns mulțămînd pentru neașteptata sa frumoasă primire binecuvîntînd, implorînd darul ceriului asupra comunei întregi și a celor ce cu credință viețuiesc întrînsa. La biserica cea veche l'a întîmpinat veteranul paroh al comunei... Făgă

rășan în ornate bisericesci oferindu-i evangelia spre sărutare.

După sosire și descălecarea tuturor oșpeților s'a săvîșit prescrierea vecernie cu lita și utrenia zilei proxime în biserica veche, care la anul 1797 a fost edificată din lemn, ăr la 1797 zugrăvită după stilul și gustul timpurilor trecute.

Nu pot întrelăsa le locul acesta un frumos tablou, ce mi s'a oferit a avă la eșirea Ex. Sale din biserice. Arhipiscopul încărunțit, pe cap cu camilafca cu flor negru, în mîna cu cărja pastorală pășia printre șirurile de omeni cu pași măsurați, cu fața senină. În public pașii măsurați, cu fața senină de țerană bătrână, îmbrăcată sărbătorește și cu fața rumenă, de pe care pută-i ceti evlavie și credință ce-i cuprindeu internul. Cu ochii înținți spre înaltul arhipiscop și cu o față, ce exprima o bucurie plină de evlavie și venerațiune, se apropie de el, sărutându-i cu respect mîna și rostind remarcabile cuvinte: „Dîmne mulțumesc-vă, c'am ajuns și asta!” adică, se vîd și se sîrut mîna preabunului al meu și al nostru păstor.

Deosebită pabugă, că ochii chemați n'au vîdut acest tablou de însemnătate, pentru viața noastră națională bisericescă spre a-l fixa și îmbogăți cu el un muzeu al nostru național.

Terminele cele rituale, s'a întrunit Ex. Sa, înțrega lui suită și numeroasă inteligență la o cină comună în casa parochului... Făgărașan. (Va urma.)

Cuvînt funebru

rostit de dl asesor consistorial Mateiu Voileanu, Marți în 21 a curente, cu privilegiul înmormîntării profesorului Nicolae Popovici.

„Acuma m'am odichnit și am aflat ușurare multă”.

Aceste sublime cuvinte din frumoasă cîntare a sveltinei dela rînduiala la îngroparea pruncilor ne resună în urechile noastre, aceste cuvinte străbat la inima noastră în momentele aceste, și ni se pare, că admirabila ta voce, iubite amice, ni le șoptesc lin.

Și sublima ta voce atât de minunat scie interpreta cuvintele din cîntarea bisericescă.

Acuma m'am odichnit, acuma nu mai simt nici o durere, acuma am aflat multă ușurare!

Cuvintele aceste de mult sună în urechile noastre, și ele ne spun cu multă duioșie, că sufletul tîu, mîinea ta în timpul din urmă a părăsit ființa ta pămîntescă, că ele plutu în alte locuri ascunse înaintea ochilor nostru înscrutatori, că în sborul seu partea dumnezească din ființa ta s'a întors la puternicul creator, și a rămas aici numai partea pămîntenă, cea supusă stricăciunei, durerilor și necasurilor, partea, care tocmai acuma zace la marginea mormîntului, spre a fi dată țîrinei mame.

Ajuns până la marginea mormîntului, mai îngăduie puțin călătoria obosită, și aruncă-ți încă odată privirea asupra acelor, cari cu lacrimi în ochi au petrecut trupul tîu până la acest loc al vecinice tale odichne.

Privesce în jurul tîu, și opresce-te în locul prim la iubita ta soție, care cu inima sfîșiată de durere a alergat dela orfanele tale fiece spre a petrece la ultimul loc de odichnă pe iubitul lor tată, opresce-te încă odată la iubita ta soție, care de tînără a rămas orfană și ea, ca acuma să rămănea de tînără vîduvă jelițore, opresce-te la ea și întrăbă-o cu vocea ta cea argintie, ce a spus ea fetitelor tale la plecarea sa aici spre a te petrece la locul de odichnă, și ce le va spune când va pleca de aici, ce le va spune sciindu-te definitiv aședat aici în acest mormînt de vecinică odichnă!

Ridică-ți ochii și privesce la publicul distins, care cu lacrimi în ochi s'a grăbit a-ți da onorea cea din urmă, și între acest distins public vei afla pe toți aceia, cari au fost admiratorii geniului tîu.

Autoritatea bisericescă școlară cu durere a petrecut la mormînt pe profesorul dela gimnaziul ortodox român din Brașov corpul profesoral dela institutul archidiecezan pedagogic-teologic însoțit de elevii institutului și-a ținut de datorință colegială de a te petrece în ultimul tîu drum.

În mod de tot demn și-a achitat ultima datorie corpul profesoral dela școlile noastre din Brașov, și elevii acelor școle prin trimiterea deputațiunei, care cu ochii scăldați în lacrimi, te petrece la mormânt, și cu ochii scăldați în lacrimi va spune acasă colegilor lor cu câtă iubire te am petrecut noi pe tine la acest loc de odihnă.

Între publicul jelitoriu cu satisfacțiune va observa ochiul tău comitetul reuniunei române de muzică din Sibiiu, și pe toți acei iubii ai tăi în sinul cărora te simțai atât de bine, și pe cari de atâtea ori i-ai încântat cu farmecul vocii tale.

Cei mai de aproape ai tăi, colegii și elevii între cari ai trăit, amicii, cunoscuții, admiratorii tăi stau acum în giurul cosciugului, în care zac părțile pământești din ființa ta, spre a-ți dice cel din urmă adio.

Și mie, pretinului tău, care cu atâtea iubire am urmărit cursul vieții tale în cei 15 ani, de când am avut fericirea a te cunoște, mie mi-a fost rezervat dela providență să te despart de toți, cari cu lacrimi te-am petrecut la locul acesta.

Abia cu câteva ore mai înainte reîntors din o călătorie în afaceri bisericești, trista scire despre trecerea ta din viață m'a sguđuit trupește și sufletește, încât abia mi-a rămas puțin timp fizic și puțină putere spre a mă reculege și a-mi concentra cugetul asupra acestui moment trist al despărțirii tale.

Nu sum deci în stare iubite amice să-ți fac panegiricul demn, cu care dătoriu aș fi să te despart de lumea aceluia.

Nu vei afla măiestrie oratorică în vorbele mele, vei afla însă simțul de datorie și că preot, și ca amic de a nu lăsa să se dea mormântului rămășițele tale pământești fără a spune ce am perdutoi noi în tine.

Dară și altcum nu se cere măiestrie oratorică spre a rosti panegiricul tău. Viața ta pământească e plină de activitate binefăcătoare și unde vorbesc faptele mărețe, acolo nu are loc măiestria în vorbe alese.

Iubitul nostru confrate Nicolau Popovici s'a născut în Decembrie, 1857, în orașul Caransebeș.

După absolvarea școlilor medii, cu dorul de a servi bisericii ortodoxe-române din patria noastră și prin ea națiunei noastre, tânărul Nicolau a intrat în institutul teologic din Caransebeș.

Bunul episcop de atunci Popasu, cunoscând talentul musical și admirând frumosa lui voce, după absolvarea teologiei l'a trimis la conservatoriul din Lipsa spre a se perfecționa în studiile musicale.

După absolvarea conservatoriului tânărul Nicolau s'a reîntors în patria sa și a ocupat postul de profesor de muzică la institutul pedagogico-teologic din Caransebeș, voină a-și pune în serviciul bisericii și al națiunei cunoscințele sale, talentul său.

După doi ani de activitate la acest institut, aflăm pe amicul nostru angajat ca cântăreț de operă în străinătate.

Vieța în străinătate însă n'a fost pentru firea și inima lui. După un an de triste experiențe între străini, s'a reîntors în patrie, și a ocupat postul de profesor de muzică la școlile noastre din Brașov, unde a funcționat 9 ani.

Lovit de o bolă grea, confratele nostru a cercat însănătoșare mai întâiu la un sanatoriu în Viena, mai pe urmă la sanatoriul de aici, de unde i-am luat acum trupul rece, și l'am petrecut până la acest loc, spre a-l da vecinicei odihne.

Ce activitate a dezvoltat profesorul Nicolau Popovici la școlile noastre centrale din Brașov, și în general ce a fost el pentru Brașov, aceluia o va spune tot la acest loc o altă persoană chemată.

Mie-mi rămâne să amintesc în treacăt despre dulcele plăceri, cari ni le-a cauzat nouă Sibienilor răposatul nostru confrate în sinul „Reuniunei române de muzică din Sibiiu“, și în concertele sale, când prin farmecul vocii sale, prin nobila interpretare a cântărilor ne-a răpit în sfere mai înalte, făcându-ne să uităm pe câteva momente miseriile legate de viața aceluia.

Nu voi încerca să arăt cât de mare este pierderea familiei, care prin el a pierdut totul. Dumnezeu cel milostiv îngrijesce și de văduve, îngrijesce și de orfani, și el

nu-și va închide milele sale nici înaintea întristatei familii a răposatului nostru confrate.

Și a-uma spre Tine îmi ridic ochii mei, spre Tine Dumnezeu milor, Dumnezeu îndurător și al iubirii de oameni, Tu carele ai povățuit pe robul tău în viața aceluia și l'ai înfrumusețat cu chipul tău, făcându-l părtaș de atâtea onoruri aici pe pământ, primesce-l acumă întru împărăția ta. Amin.

Dela „Reuniunea femeilor române din Sibiiu“.

Avis.

Din obiectele contribuite de publicul român pentru sortitura (loteria), care se va efectui la timpul său, „Reuniunea femeilor române din Sibiiu“ arangiază o *exposiție* în edificiul „Albinei“ (în curte, partere), care se va deschide în 14 Octombrie n. a. c., și va rămâne deschisă mai multe zile — sub durată congresului bisericei greco-orientale române, convocat pe 1/13 Octombrie a. a.

Prețul de intrare: 10 cr. de persoană.

Tot aceea reuniune arangiază în 16 Octombrie n. a. c., o *petrecere cu dans*, în sala dela „Gesellschaftshaus“.

Prețul de intrare: 1 fl. de persoană.

Atât *exposiția*, cât și *petrecerea* cu dans aparțin acelei serii de întreprinderi ale reuniunei, prin cari ea, pe lângă scopul social-cultural, intenționează în prima linie *crearea unui fond pentru înființarea unei școle pentru economia și industria de casă și a unei preparandii pentru sexul femeiesc, împreunate cu internat*.

Accentuând acest scop special al ambelor întreprinderi, le recomandăm generosității onoratului public.

Biroul comitetului „Reuniunei femeilor române din Sibiiu“.

Sibiiu, în 24 Septembrie n., 1897.

Maria Cosma, Dr. N. Vecerde, președintă, secretar.

Noutăți.

Impăratul Wilhelm II. al Germaniei Marți seara, după-ce a luat parte la reprezentarea de gală dela operă, între urările nesfârșite ale publicului, a părăsit capitala, după orele 10. Despărțirea Impăraților a fost foarte cordială.

Părechea regală română. Regele Carol și regina Elisabeta vor sosi la Budapesta săptămâna viitoare. Părechea regală va sosi din Sigmaringen, unde se află de prezent, Marți după prânz, la orele 2 și 1/2 în capitala maghiară, și ca oșpeții Maiestății Sale Monarhului, vor locui în castelul regal din Buda. În onoarea oșpeților înalți, în ziua pomenită se va aranja un dineu festiv, și se va da reprezentare de gală la operă.

Părechea regală română va sta la Budapesta până Mercuri seara, va să dăcă o zi, când apoi va călători preste Predeal la Bucuresci.

La Budapesta se fac pregătiri pentru o splendidă primire a Maj. Lor.

„Masa studenților“ a fost vizitată Joi, de directorul Ferenczy I., profesorii Metz și Szentgyörgyi dela gimnasiul de stat din loc. Visita au făcut-o binișor înainte de orele 12, când studenții nu erau sosiți încă la masă. Domnii profesori au fost întâmpinați de d. na M. Cosma, conștiințioasă supraveghetore a „Mesei studenților“. Domnia-sa i-a condus prin toate localele „Mesei stud.“ servindu-le cu informații în privința organizației, ordinei disciplinei instituțiunei, și arătându-le mâncările, cari se servesc elevilor. Într-aceea au sosit studenții, și în cea mai perfectă ordine și liniste și-au ocupat locurile la masă. Faptul acesta a produs o vedită frapare, cu deosebire asupra celor doi domni profesori, cari pentru prima-ora au vizitat „Masa stud.“ Ei au stat până când s'a dis rugăciunea și s'a servit mâncarea, apoi dând expresie mirării lor pentru exemplara ordine, curățenie și disciplină ce au găsit la „Masa studenților“, s'au depărțat.

Mulțămită — Sultanului. Delegații Sârbiei și a Muntenegrului au trimis o adresă comună de mulțămită Sultanului, pentru-că a denumit la Ueskub în locul metropolitului Ambrosiu cel de origine grec, un locuitor sârb, — prin ceea-ce a împlinit dorința veche a Sârbilor.

Péchy Tamás, unul dintre frunții bărbai politici maghiari, fost vice-span, deputat dietal, mai târziu ministru de comunicație sub Tisza Kálmán în decurs de 5 ani, fost președinte al dietei ungare din 1880 până în 1892, cand a fost înlocuit prin Bánffy cel capacitat — a decedat Sâmbătă în Alsó-Komárom în etate de 68 de ani.

Hymen. Dl învătătoriu român gr. or. din Doboli-inferior Nicolau Rădoiu s'a fi-danțat cu dșora Terezia M. Petru, fida dlui Mihail Petru, proprietar din Doboli-inferior.

Catastrofă la Fiume. O catastrofă dintre cele mai îngrozitoare s'a întâmplat Marți în portul dela Fiume. Vaporul englez de mare, cu numele Tyria s'a ciocnit în pomenita zi pe la 7 ore după prânz, cu naia Ika, care dănic face calea până la Portore, Orkvenica, Novi și Salza. Ciocnirea a fost atât de vehementă, încât Ika a căde-va minute mai târziu s'a cofundat, dimpreună cu aproape toți pasagerii. Numărul victimelor e treideci până în patruzeci.

Êrăși conduct de demonstrație, pe lângă sufragiul universal și o adunare populară vor arangia în Octombrie socialiștii din Budapesta, la care vor învta și pe social-democrații din Viena, având nădejdea să fie lăsați neconturbați, neputând subversa atunci presupunerea, că vor să demonstreze contra împăratului german.

Pungașii. Cu ocazia sârbărilor în onoarea împăratului german, în capitala ungurască au pescuit mulțime imensă de pungași de profesie și ocașionali. Cu deosebire cu privilegiul intrării în oraș și sub decursul iluminăției, s'au aprovisionat bine aceste podbe ale capitalei preamăriților unguri. E imens numărul celor cari afară de bucuria vizitei împărătesci au fost părtași și de plăcuta surprindere de a se pomeni ușurați de portofolii și cu buzunarele tăiate. Tréza și harnica poliție a capitalei a deținut o mulțime de — doi pungași.

Respândirea socialismului. Socialismul în Ungaria dobândește tot mai mulți aderenți nu numai între muncitorii de pe la fabrici, ci și între agronomi și industriași mai mici. Din Dobrișin se scrie, că acolo muncitorii se organizează tot mai mult, formând cluburi, cari sunt reprezentate la toate demonstrațiile socialiste din Pesta. Mai curând s'au constituit *păpucarii* într'un club, înrolându-se în tabăra social-democraților.

Convocare. Reuniunea învătătorilor gr. or. români din districtul „Deeșului“ i-și va ține adunarea generală a X la 28 și 29 Septembrie a. c. st. v. în Deeșiu în localitatea școlii noastre cu următorul program, aprobat prin rezoluțiunea Venerabilului Consistoriu archidieceșan din 7 August a. c. Nro 5114 Scol.

Ședința I. la 28 Septembrie 11 ore a. m.

1. Participarea în corpore la celebrarea sânteii-liturgii și chemarea Duchului sânt dimineța la 8 ore.
2. Cuvânt de deschidere prin presidiu.
3. Constatarea membrilor.
4. Raportul comitetului central despre activitatea sa în anul scol. 1896/7.
5. Alegerea comisiunilor.
6. Incassarea taxelor curente și restante și a pedepselor.

Ședința II. la 28 Septembrie 3 ore p. m.

7. „Cei 10 leproși“ prelegere practică pentru anul III. și IV. de școlă predată de Vasiliu Ferghete învătătoriu în Rachis.
8. „Constituțiunea patriei și a bisericei“, paralel între aceste dela comună, comitat respective parochia, protopresbiterat, prelegere practică pentru anul III. de școlă, predată de Juon Dragomir învătătoriu în Surduc-Copalic.
9. Reflexiuni asupra prelegerilor ținute.

Ședința III. la 29 Septembrie, 9 ore a. m.

10. Tractarea plantei „ciumăfăia“, prelegere practică pentru anul 5. de școlă, tractată de Gavril Bogdan, învătătoriu în Fin-teușul-mare.

11. „Disertațiune“ despre cum i-și poate câștiga învătătoriu iubirea elevilor și a poporului, de Gavril Garda, învătătoriu în Bonțida, eventual de Ioan Georgea, învătătoriu în Bălan.

12. Reflexiuni asupra prelegerii și disertațiunei.

Ședința IV. la 29 Septembrie, 3 ore p. m.

13. Raportele comisiunilor.
14. Stabilirea bugetului pro 1897/98
15. Propuneri și interpelațiuni.
16. Reconstituirea reuniunei pe un nou period de 3 ani.

17. Încheierea adunării prin președinte Se observă, că contra acelor membrii, cari vor absentă se va aplica pedepșa satorită de adunarea generală.

Membrii reuniunei, cari până la adunare n'au solvit taxele curente și restante la cassariul despărțământului se provocă a aduce cu sine și taxele, ér acei membrii, cari au lipsit dela adunările generale districtuale din trecut fără a se fi escusat sunt obligați a aduce și pedepsele.

În fine se observă, că conform §-lui 150 punct 5 din regulamentul pentru organizarea învătământului și în legătură cu cerculariul înaltului ministru de culte și instrucțiune publică Nro 62844—1896, comunele bisericești se deobligă a provede pe învătători cu spese de călătorie corespunzătoare, și cu diurne de câte 2 corone la zi.

Ciceu-Poeni, 20 Iuliu, 1897.

Comitetul central:

Alex. Sighiarteu, Alex. Frasincariu, capelan, președinte, secretariu.

Notă. Membrii comitetului central sunt poftiți la ședința ordinară pe 27 Septembrie, 4 ore p. m.

Din public. *)

Cărți dăruite.

Mulțămită publică.

Veteranul căpitan ces. și reg. în pensiune, dl Constantin Stezar, vechiu spriginitor al „Reuniunei sodalilor români din Sibiiu“, a dat o nouă dovadă a viului interes, cel poartă acestei instituțiuni prin dăruirea pe sâma bibliotecii noastre a colecțiunei diarului „Tribuna“ pe anii 1893—1896.

Mai anii trecuți dl căpitan ne dăruise „Tribuna“ complectă pe anii 1884—1892, ér prin darul de față, ne-a pus în posesiunea „Tribunei“ pe 13 ani. Aceluia faptă a generosului dăruitor vorbesc de sine.

În legătură cu acestea ne luăm voie a aduce mulțămitele Reuniunei noastre dlui Zacharie Voilean, măiestru croitor, pentru opul „Hermann u. Dorothea“ și „Egmond“ de Goethe; „Istoria lunei“, de G. C.; „Codice“ de M. Voileanu; „Ein fest Blatt zur Dreifachen Nationalfeier des Königreichs Rumänien am 10/22 Mai 1891“ și „Răspunsul stud. univ. din Ungaria la Memorandul stud. din Bucuresci“ (în limba germ.); dlui Ioan Baltes, tipograf pentru opul: „Nume naționale și străbune“ de Ioan Moța; „Copilul de suflet“ de N. Ivan; „Pădurea“ de Ioan Slavici; „Teșetorii“ de R. Lasker și I. Kolnik; „Cine-ucigașul“ de Dr. Urechie și în fine dlui Ioan Nicola u, tipograf, pentru opul: „Taina unei vieți“ de Bjornstjerne-Bjornstson; dăruite pe sâma bibliotecii noastre.

Din ședința comitetului „Reuniunei sodalilor români din Sibiiu“, ținută la 16 Septembrie 1897.

Victor Tordășian, George Poponea, president, notar.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceluia redacțiunea nu este responsabilă.

Mătasă foulard dela 60 cr. până la fl. 3.35 de metru — japoneză, chineză etc. în cele mai nouă mostre și colori, precum și mătasă-Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru, lucie, vârgată, moștrată, damast etc. (circa 240 calități diferite, 2000 colori și desinuuri etc.). Mărfurile comandate precum și mostrele le expediază cu întorcerea poștei în casă, franco și scutite de vamă, fabricile de mătăsă din Zürich ale lui G. HENNEBERG, (furnizor de curte c. și r.) Scrisorile adresate în Elveția sunt a se provede cu marcă de 10 cr., cărțile postale cu 5 cr. Comandele scrise în limba română se execută punctual.

Nr. 326/1897.

[179] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școlile din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termen de 20 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Bulzescii de jos și de sus, cu salariu de 300 fl. și cuartir;

2. Căinel, cu salariu de 300 fl. din cari 50 fl. sunt computați din venitul cantoral;

3. Crăciunesci, cu salariu de 300 fl. și cuartir;

4. Șesuri, cu salariu de 300 fl. și cuartir.

5. Vara, cu salariu de 300 fl., cuartir și 1 stângin lemne de foc.

6. Zdrepti-Mihăleni, cu salariu de 300 fl., cuartir și 1 stângin lemne de foc;

7. Peștera, cu salariu de 300 fl. din cari 180 fl. în bani, și victualii în preț de 120 fl.

Petițiunile de concurs instruite conform normelor din vigore se se așternă subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

Brad, la 23 August 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Zărandului.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Ad. Nr. 99/1897.

[80] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu primariu la școla noastră din Șona, protopresbiteratul Făgărașului, se escrie prin acesta concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 300 fl. v. a., cuartir liber și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și subșterne suplicile lor instruite conform legii în termenul indicat la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Făgăraș, 18 August 1897.

Oficiul protop. gr.-or. al Făgărașului în conștelegere cu comitetul parochial respectiv.

Iuliu Dan,
protopop.

Nr. 936/897.

[171] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școlile confesionale gr. or. române din comunele bisericesci mai jos însemnate din protopresbiteratul Agnitei, se publică prin acesta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Șulumberg, cu salar anual de 300 fl., cuartir, lemne de foc și grădină.

2. Alțina, cu salar anual de 300 fl., cuartir și în locul grădinei lemne de foc.

3. Cichindeal, cu salar anual de 300 fl.

Petițiunile de concurs se se așternă instruite conform legilor în vigore până la termenul sus indicat subscrîsului oficiu protopresbiteral.

Nocrichiu, în 29 Iuliu 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita în conștelegere cu comitetele parochiale concernente.

Nicolau Moldovan,
protopresbiter.

Nr. 517/897.

[186] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul tractului gr. ort. al Hațegului, prin acesta se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

1. Valea Sângeorgiului-Grid, școlă cu sistem ambulant, salar anual 300 fl., cuartir și lemne.

2. Nădăștia superioară, cu salar anual 300 fl., cuartir și lemne.

3. Booz Zlaști, școlă ambulantă, salar anual de 300 fl., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a-și așterne suplicile lor concursuale instruite cu documentele de lipsă și recerute în norme în vigore până la termenul amintit mai sus la oficiul ppresbiteral subscris — în Petroșeni.

Petroșeni, la 26 August 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. ort. al tractului Hațegului în conștelegere cu comitetele parochiale respective.

Avram Stanca,
adm. ppresb.

Nr. 302/897

[184] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școla din Măgina, tractul protopresbiteral al Albei-Iulia, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în țiarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, salariu anual de 300 fl., cuartir și lemne de foc.

Cei ce doresc a ocupa acest post își vor subșterne suplicile instruite conform normelor în vigore subsemnatului oficiu în termenul deschis.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Albei Iulia în conștelegere cu comitetul parochial respectiv.

Alba-Iulia, 27 August 1897.

Petru Popovici,
adm. prot.

Nr. 277897

[187] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școla din Cărpiniș cu Vêrtop, tractul protopresbiteral al Abrudului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în țiarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post își vor subșterne suplicile instruite conform normelor în vigore, subsemnatului oficiu, în termenul deschis.

Învățătorul ales dacă va pute înfința și conduce un cor va fi remunerat de parochul Grigorie Lima cu 50 fl.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Abrudului, în conștelegere cu comitetul parochial respectiv.

Abrud, 26 August 1897.

Petru Popovici,
adm. prot.

Nr. 6336/1897.

[190] 1-2

pol.

Publicațiune.

Din partea subscrîsului magistrat se aduce la cunoștință, că **Joi în 7 Octobrie 1897 la 10 ore a. m.** se va ținea licitațiunea pentru arîndarea pășunatului de oi din hotarul Sighișorei pe iarna an. 1897/98 în sala de sedințe a comitatului.

Vadiul este de 50 fl.; condițiunile mai de aproape de licitare se pot vedé în cancelaria magistratului.

Sighișóra 21 Septembrie 1897.

Magistratul.

Pășune de oi.

Un teritoriu comasat **pe hotarul Noerichiuului**, în mărime de **350 jugere**, se dă ca pășune pentru oi pe mai mulți ani în arîndă.

A se întreba în **Sibiiu, strada Pintenului Nr. 19.**

I. Popa,
advocat.

[188] 2-3

În **Tipografia Archidieceșană** a apărut:

I. Popescu.

Carte de cetire II.

pentru școlile populare române
prelucrată de

Dr. Petru Șpan.

ediț. VII. (mai nainte: a două carte) 1897, și costă leg. à **30 cr.**

De acelaș autor:

Ântăia carte de lectură și învățetura

pentru școlile populare române

ediț. XI. 1896, leg. à **20 cr.**

Se pot procura din **Libraria tipografică archidieceșană, Sibiiu**, pe lângă cele mai avantagiöse condițiuni.

Distins la expozițiile de igienă din Cairo la 1895 și Londra la 1896 cu **medalia de aur și diplomă de onore:**

SPIRTUL DE REUMA

mijloc extern probat de celebritățile medicale și folosit cu succes strălucit în cele mai mari spitaturi are efect grabnic și sigur în contra a ori-ce fel de recelă a trupului, precum **paralisie, podagra, reumatism, ischias, asthma** etc.

Efectul lui în unele casuri este miraculos, încât adese-ori chiar la bôle învechite după o singură folosire încetă durerile.

Durerea de dinți și cap o vindecă în 5 minute.

Prețul unei sticle, împreună cu instrucțiunea **1 corónă, a unei sticle mai tari 2 corónă 40 fileri.**

Deposite principale în Budapeșta: Farmacia d-lui **Iosif Török**, Király utza Nr. 12 și a d-lui **Dr. A. Egger**, Váci körút 17. Asemenea în toate farmaciile capitalei și aproape în toate cele din provincie, precum și la preparatorul

Widder Gyula,

farmacist

S. A. Ujhely Nr. 102.

Comandele din provincie se execută prompt.

[189] 2-10

„Colecțiunea Șaraga“.

Din „Colecțiunea Șaraga“ à 1 leu = 50 cr. volumul au apărut:

- Nr.
1. Elena Sevastos: Povești.
 2. N. A. Bogdan: Povești și anecdote.
 3. Mihail Canianu: Poesii populare (Doine).
 4. N. Gane: Poesii.
 5. 6. Log. Cost. Kónaki: Poesii vol. I. II.
 7. Mihail Eminescu: Poesii complete.
 8. Sofia Nădejde: Nuvele.
 9. A. Vlahuță: Nuvele.
 10. Henriete și M. Eminescu: Serisori.
 11. 12. Ar. Densușianu: Cercetări literare vol. I. II.
 13. N. Gane: Domnița Ruxandra.
 14. N. Beldiceanu: Poesii.
 15. Elena Sevastos: Anecdote populare.
 16. 17. A. Steuerman: Antologie, Crestomatie.
 18. 22. N. Iorga: Schițe din literat. română.
 19. N. A. Bogdan: Și noui și vechi.
 20. 21. I. L. Caragiale: Teatru vol. I. II.
 23. Matilda Cugler-Poni: Poesii.
 24. 25. Grigore N. Lazú: 451 poesii — traduceri și imitațiuni vol. I. II.
 26. Carmen Sylva: Poveștile Peșelului.
 27. V. Conta: Încercări de metafizică.
 28. Mihail Eminescu: Nuvele.
 29. Victor Onișor: Doine și strigături din Ardeal vol. I.

- Nr.
30. V. Conta: Teoria fatalismului.
 31. 37. V. Conta: Teoria undulațiunii vol. I. II.
 32. 40. D. Bolintineanu: Poesii vol. I. II.
 33. D. Petrino: Poeme.
 34. 35. Cavaler C. Stamati: Musa românească vol. I. II.
 36. Ed. Gruber: Stil și gândire.
 38. M. Eminescu: Diverse.
 39. Carol Scrob: De-ale inimei vol. I.
 41. Const. Negruzzi: Păcatele tineretelor v. I.
 42. D. Bolintineanu: Proză vol. I.
 43. A. Donici: Fabule.
 44. V. Conta: Bazele Metafizice.
 45. 56. A. D. Xenopol: Istoria Românilor.
 57. Ionescu Raicu-Rion: Serieri literare v. I.
 58. Fabuliști Români: Fabule.
 59. Traian Demetrescu: Aquarele (poesii).
 60. A. Steuerman: Sărăcie (poesii).
 61. A. Steuerman: O tómnă la Paris (serisori și versuri).
 62. N. A. Bogdan: 15 Comedii.
 63. Al. Philippide: Starea socială.
 64. I. L. Caragiale: Schițe, trad. și originale.
 65. H. G. Lecca: Prima (versuri).

Se pot procura dela **Librăria Tipografică archidieceșană Sibiiu.**